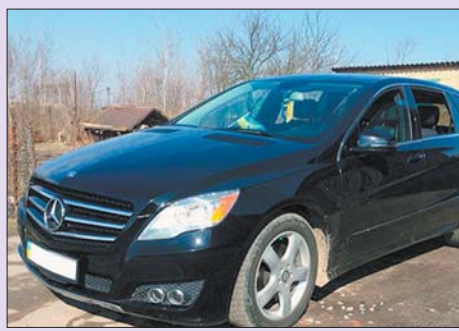

Замість традиційних паспортів українцям видаватимуть пластикові картки

Уряд ухвалив рішення замінити внутрішні паспорти у формі книжечок пластиковими картками. Деталі нового формату, а також які зміни у внутрішньому паспорті очікують українців, поки не повідомляються. Почати розробку паспортів планують до кінця 2015 року.

Розшукують злодіїв, які викрали у ковельчанина три транспортні засоби

Зловмисники вночі проникли у гаражні приміщення біля будинку потерпілого. Їхньою «здобичкою» стали чорний Mercedes-Benz, білий Volkswagen Caddy і синій квадроцикл Yamaha Raptor. Міліція звертається до тих, хто володіє будь-якою інформацією про скоєння злочину, із проханням повідомляти про це у Ковельський МВ УМВС України у Волинській обл. за тел.: (03352) 61-6-36 або 102. Винагорода гарантована.

13

Відомості.інфо

№13 (755)

2 - 8 квітня 2015 року

http://www.vidomosti.info/

ЖИТТЯ

Духовний сад протоієрея Валентина Микитюка

Настоятель Хрестовоздвиженської церкви зі Смідиною оновив храм, посадив сад і плає віру в серцях духовних чад

ЗА БОЖИМ ПРОМИСЛОМ

Смідин — одне із найбільших та найдавніших сіл Волині. Його літопис — це історія шести церков: Микільської (1693–1944 рр.), Свято-Троїцької (1869–1944), Світлого Воскресіння Христового (1884–1944) та Хрестовоздвиженської (1991 рік — і до сьогодні), настоятелем якої з 2009 року є протоієрей Валентин Микитюк. А оскільки священик — це не професія і навіть не покликання, а промисел Божий, то як втриматися від запитання, що привело його не юнака, а багату життєвим досвідом людину на стезю духовного служіння?

— У дитинстві моя мама, Ганна Макарівна, водила мене до сповіді, святити паску, і ці події залишили в пам'яті неповторний і незгладимий слід, вони й стали точкою відліку в духовному житті, — згадує отець Валентин. — Згодом, у дев'яностих роках уже минулого століття, працюючи на самодіяльній кіностудії при районному Будинку культури, довелося знімати документальну стрічку «Про що мовчать святі?», в якій розповідається історія Мильцівського Свято-Миколаївського чоловічого монастиря. Фільм був класично чорно-білим. На той час на території обителів діяв будинок-інтернат для престарілих. Ми ходили просторими приміщеннями, піднімалися на горище, оглядали під-

земний хід, а зі стін на нас дивилися старовинні фрески із зображеннями святих. Консультували нас тоді протоієрей Микола Романюк зі Старої Вижівки та протоієрей Іоанн із Гірницького благочиння. Символічно фільм закінчувався словами святого Феодосія Печерського: «Господи, во имя Пресвятыя Твоея Матери возрожден бысть Дом сей». Через два роки після зйомок у монастирі з'явилися перші насельники, а згодом він був переданий Церкві.

ЗАСЯЯВ ХРАМ У ПОЗОЛОТІ КУПОЛІВ

За короткі шість років, відколи отець Валентин призначений настоятелем Хрестовоздвиженського храму, тут відбулося багато змін. Розповідає, як разом із тодішнім старостою взяли спурджувати огорожу, бо територія довкола церкви чималенька.

«Батьюшка мурує, а ти вдома сиди!» — підштовхувала до хорошої справи Василя Мацюка його дружина, а потім про це мені розповідала.

Та й хіба її одну в селі зачепили за живе намагання священика оновити храм і все довкола нього? Коли сільчани побачили свого настоятеля з кельмою, пилкою та молотком, байдужим мало хто залишився. Згодом завдяки його старанням з'явилися і цегляна огорожа навколо церкви, і центральний вхід — ворота-арка, приміщення недільної школи, котельня. На храмі замінили сім куполів і хрести, нині вони виблискують позолотою. Саму церкву пофарбовано, в ній проведено опалення, відремонтоване церковне начиння. Біля храму особливий дизайн — квіткові клумби. Є навіть свій фонтанчик.

— Останнє диво — то ідея Гали-

Настоятель Хрестовоздвиженської церкви протоієрей Валентин Микитюк

ни Лавринюк, — оповідає батьюшка. — Влітку в маленьку водойму діти навіть рибок запускають.

ДЕРЕВА ВИБИРАЛИ В ЛЮБОМЛЬСЬКОМУ РАЙОНІ

З оновленням храму в його прихотан з'являлося чимало інших цікавих пропозицій. Зійшлися на одній, що всім припала до душі: вирішили закласти біля церкви сад. І щоб не витратити часу на сумнівні породи фруктових дерев, одразу поїхали в село Бірки Любомльського району до знаного садовода Вадима Марчука.

— Спочатку вибрали у нього 32 саджанці, — розповідає протоієрей Валентин. — Потім докупили ще. Нині маємо 50 фруктових дерев, три сорти винограду, кущі малини, агрусу. Серед дерев яблуні «чемпіон», «рено», «флорина», «голдраш», «радість», «аріва», «топаз», «ліголіна», «дельбар жубіле», «амулет», «грін-слівз», «теремок», персик «пам'ять Родіонова», черешні «ванда», «нюкстар», «ерлайс», самозапідна слива «стенлі», абрикос «самбірський», «петропавлівський», «київський красень», груші «конференція», «стрийська», «анжеліс», горіхи, ліщина, а ще актиніда київська крупнолиста (жіноча та чоловіча), кизил, смородина, порічки тощо.

Отець Валентин пояснює: попри те, що деякі дерева теплолюбиві і властиві лише південним регіонам України, вони добре прижилися й на Волині, оскільки є результатом селекційної роботи Вадима Марчука.

— До слова, і схема посадки дерев розроблена Вадимом Леонідовичем, — додає настоятель храму. — Її суть полягає в тому, що відстань між деревами та кущами винограду має становити 3,5 м, а між рядами — 6 м, міжряддя між кущами малини — 50 см, агрусу, смородини та порічок — метр, кизилу — 3 м, актиніди — 4 м.

Ось така садова арифметика! Нині смідинці згадують, як дивувалися, коли довелося копати лунки для дерев розміром метр на метр. Багато хто допитувався: «Навіщо такі великі, вдома ж обходимося меншими?». «Так передбачено схемою», — запевняв батьюшка.

Потім вибирали з них землю і завозили натамість нову, в якій багато перегною. Правильна посадка,

старанний догляд, зокрема захист від шкідників, дали очікуваний результат: у 2010-му сад заклали, а через три роки його першими плодами вже ласували діти, звичайно, найперше ті, хто прислуговує настоятелю у храмі.

— В планах на майбутнє — встановити в саду вулики, — ділиться новою ідеєю. — Це хоч непроста і клопітка справа, але варта уваги.

У БІБЛІІ ЗГАДУЄТЬСЯ ПОНАД СТО РІЗНИХ РОСЛИН

За словами протоієрея Валентина Микитюка, який на дозвіллі любить помилуватися садом, у Біблії зафіксовано більше тридцяти епізодів, де події розгортаються саме в саду. Як приклад він наводить один із них із Книги пророка Даниїла, де йдеться про те, як двоє старійшин хотіли обмовити дружину Іоакима — Сусанну. Тільки завдяки Даниїлу жінка уникнула страти, а її кривдників було покарано. У цій розповіді згадується мастикове дерево та дуб.

За Книгою Буття, у раю росли різні дерева, кожне з яких приналежне на вигляд і до споживання, посеред райського саду були Дерево життя та Дерево пізнання добра і зла. А ще в Біблії згадуються тополя, смква (фігове дерево), кедр, пальма, гранатове дерево, сenna, або касія вузьколиста (неопалима купина), олива, троянди, лілія, пшениця, ячмінь — загалом понад сто різних рослин.

Зрештою, з чим порівнює апостол Лука Царство Боже? З гірчицним зерном, яке людина садить у своєму саду і виростає воно великим деревом, і небесні птахи знаходять на його гіллі прихисток.

Зростає, тягнеться до сонця молодий смідинський сад біля храму, який уже відзначив своє перше двадцятиріччя. Щороку завдяки молитвам отця Валентина до духовної обителі приходять усе більше людей у бажанні змінити своє життя і себе.

— У Книзі пророка Ісаї сказано, що, як земля дає нам рослини свої, а сад вирощує посіяне в ньому, так і Господь Бог проявить правду і славу перед усіма народами, — підкреслює протоієрей Валентин. — Тож плаємо свою віру, як сад, щоб дала вона багаті духовні плоди і служила людям во спасіння.

Наталія ЛЕГКА

Найкращий читач Волині — Юлія Луканіна

У Волинській обласній бібліотеці для дітей відбувся обласний тур Всеукраїнського конкурсу «Найкращий читач-2015». За це звання змагалися 30 читачів-учнів 6–8 класів із усієї області, які вже стали переможцями у своїх містах і районах.

Аби здобути перемогу, потрібно було проявити ерудицію, підтвердити свою начитаність читачьким щоденником і креативно розповісти про улюблену книгу. Найкращих серед краєвих обирало почесне обласне журі конкурсу, яке вкотре очолювали українські письменники Іван Чернецький і Клава Корецька.

Приємно, що перемогу в обласному конкурсі здобула користувачка міської центральної бібліотеки для дітей, учениця 7-Б класу НВК №9 Юлія Луканіна. На конкурс Юлія презентувала книгу українського письменника Андрія Кокотюхи «Таємниця зміїної голови», головної герої якої — діти — вирушають до похмурих лабіринтів підземних печер старовинного княжого замку, де колись гуляв народний месник Устим Кармелюк. Представила Юлія також електронний і текстовий щоденники читача.

Дівчина вже більше семи років є користувачкою міської центральної бібліотеки для дітей. Вона учасниця бібліотечного лялькового театру «Соняшники», переможець конкурсу читців, присвяченого творчості Лесі Українки, бере участь у театралізованих презентаціях книг волинських та українських письменників, які організовуються у книгозбірні. У вільний час захоплюється вишиванням картин із бісеру.

За «виграний» автомобіль жінка заплатила 30 тисяч

Прокрий випадок трапився з 28-річною жителькою Луцького району. Жінці на мобільний надійшло повідомлення від невідомого абонента. У ньому волинчанку сповістили, що вона стала власницею новенької автівки. А для того, щоби гарантовано отримати презент, достатньо було лишень переказати на рахунок, вказаний у повідомленні, кілька тисяч гривень. Однак, позбувшись майже 30 тис. грн, новенької «Шкоди» волинчанка так і не побачила. Жінка зрозуміла, що потрапила на гачок провідників, та звернулася до правоохоронців. За цим фактом відкрито кримінальне провадження за ч. 1 ст. 190 (Шахрайство) Кримінального кодексу. Якщо ви стали «володарем» суперпризу, не поспішайте перерахувати «незначну» суму на запропоновані вам банківські рахунки.

Активісти спіймали «козирне» авто, набите п'яними міліціонерами

Громадські активісти Одеси, які здійснюють нічне патрулювання міста, зловили машину з «блатними» номерами, у якій було повно міліціонерів у стані алкогольного сп'яніння.

Побачивши авто, яке підозріло петляє, активісти попросили співробітників ДАІ зупинити його для перевірки. Про це повідомляє одеський сайт 048.ua.

Як виявилось, водій був

п'яний, а в салоні легковика перебували нетверезі співробітники Київського райвідділу Одеського міського управління міліції з великою кількістю робочої документації.

Тест на вміст алкоголю в крові правоохоронців показав 0,93–0,95 проміле. Інспектори забрали у п'яних колег документи, а автомобіль відправили на штрафмайданчик.

